

OCENA Dramska uprizoritev

Zabava za protagoniste

PETER RAK

Županova Micka

po komediji Antona Tomaža Linharta

režija Luka Martin Škof

SLG Celje

premiera 8. 10. 2010

Dandanes Županova Micka razen seveda zgodovinskega in simbolnega nima nobenega omembe vrednega pomena, ki bi upravičeval njeno uprizoritev. Je tako rekoč arheološki tekst, ki ni veliko bolj privlačen ali umetniško prepričljiv, kot če prebiramo denimo Brižinske spomenike ali pa kakšno Trubarjevo ali Pohlinovo besedilo, uporabna je zgolj za protokolarne namene oziroma za praznovanje takšnih in drugačnih obletic. V tem je tudi razlog za tokratno uprizoritev v celjskem gledališču, ki letos praznuje 60. obletnico, ustvarjalci predstave pa so priložnost izkoristili za radikalno reinterpretacijo, ki z izvirnikom nima veliko opraviti.

Od Linharta je ostalo bore malo, razen temeljnega zapleta, ki pa je postavljen v povsem nov kontekst, ter tu in tam kakšnega citata, ki zveni v svoji arhaičnosti bolj porogljivo kot ilustrativno, pravzaprav ni ostalo nič. Režiser Luka Martin Škof je na oder postavil travestijo, ki naj bi razgalila aktualni slovenski trenutek, skladno s priredbo pa se spremeni tudi ironična ost – nasproti si ne stojita več klenci slovenski kmet in dekadentni nemški meščan oziroma plemič, temveč so v ospredju antagonizmi med ruralnim in urbanim, pri čemer pa si avtor(ji) v enaki meri privoščijo obe strani.

Tokratna Županova Micka je tako nekakšna turbofolk telenovela, v kateri si nasproti stojijo ne preveč umni (pravzaprav karikirano neotesani in zabiti) predstavniki podeželja in prav tako ne preveč umni (pravzaprav karikirano izumetničeni in namišljena kultivirani) predstavniki mesta. Distinkcije med obema so skoraj zabrisane, razlika je zgolj v modusu odziva oziroma prilagajanja na aktualne vzorce vedenja, ki jih narekujejo trendi pop kulture, rezultat pa je komedija zmešnjav, vendar žal prevladuje vtis, da se ob predstavi bolj zabavajo protagonisti na odru kot pa občinstvo v dvorani.

V priredbi je sicer nekaj duhovitih vložkov, lucidnih dialogov in tudi precej simpatične situacijske komike, vendar so liki preveč stereotipni in klišejski, da bi lahko delovali polno in prepričljivo. Med bolj plastičnimi figurami je nedvomno Barbara Medvešček kot Šternfeldovka, ki razvije širok razpon emocij, predvsem pa je nadvse smešna in zabavna, ker se ne trudi biti nadvse smešna in zabavna; preostali, vključno s Pio Zemljič kot Micko, pa ostajajo omejeni v preforsiranih izhodiščih, ki ne dovoljujejo razvoja individualnih tipik, s tem pa predstava izgubi tudi univerzalni naboj.

Županova Micka je tako zgolj kratkočasen projekt, za katerega se zdi, da je nastal brez posebnih pretenzij oziroma predvsem na podlagi površno reflektiranih domislic in sprotnih improvizacij. Škoda, pravzaprav zasnova adaptacije sploh ni bila napačna, vendar končni izdelek ne presega režiserjeve intence »posredovanja pozitivne energije gledalcem«. Čeprav tudi to, v današnjih časih vsesplošne črnogledosti in pesimizma, pravzaprav ni tako malo.

Stran / Page: 17

Doseg / Reach: 129000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 265 cm2

2 / 2

PREDSTAVA ŽUPANOVA MICKA – (Z leve) Aljoša Koltak, David Čeh, Bojan Umek, Barbara Medvešček, Tarek Rashid in Igor Sancin.

FOTO SLG CELJE/JAKA BABNIK